

Planologisch en Juridisch Adviesbureau

Pasmaat advies

Ruimtelijke Onderbouwing

Hoogeweg 7 te Castricum, oprichten paarden-buitenbak

Januari 2016

Lithoijensedijk 12 5396 NE Lithoijen (Oss) 0412-48 48 22

info@pasmaat.com
www.pasmaat.com

1. Inleiding

1.1. Aanleiding opstellen ruimtelijke onderbouwing

Initiatiefnemer wenst op het perceel Hoogeweg 7 te Castricum een paarden buitenbak op te richten, waarvoor minimaal 300m² aan kassen worden verwijderd. Het geldende bestemmingsplan staat een dergelijke buitenbak niet toe. Met een omgevingsvergunning waarbij de uitgebreide procedure wordt doorlopen is het mogelijk om een vergunning te verlenen voor deze buitenbak. Hiervoor is een ruimtelijke onderbouwing nodig. Onderhavige ruimtelijke onderbouwing is hiervoor opgesteld.

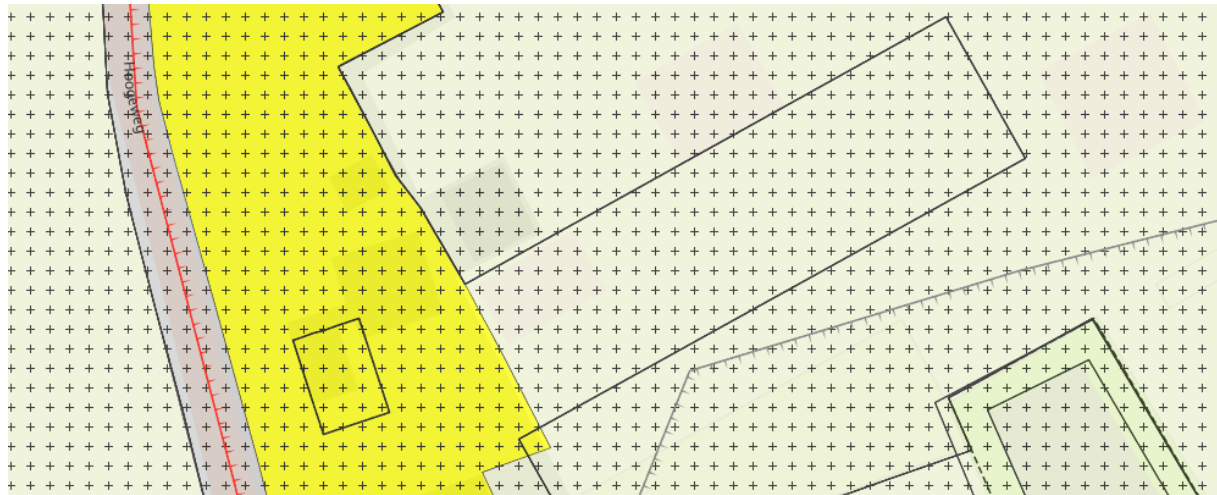
De Hoogeweg is een voormalige landbouwweg, waaraan van oudsher diverse kassenbedrijven en overige agrarische bedrijven gevestigd waren. In de loop der jaren is de bedrijvigheid afgenomen en zijn de agrarische opstallen zoals de kassen leeg komen te staan. Het plangebied is aangegeven op onderstaande luchtfoto:

Ligging plangebied

1.2. Vigerend bestemmingsplan

Het perceel is gelegen binnen het geldende bestemmingsplan "Buitengebied Castricum". In dit bestemmingsplan hebben deze gronden de bestemming "Wonen" en Agrarisch (Tuinbouw)". Voorts is een archeologische dubbelbestemming op het perceel gelegen met een vrijstelling voor archeologisch onderzoek tot 500m² en een diepte van 0,6 meter. Omdat de bodem niet dieper wordt geroerd dan 0,6 meter is deze dubbelbestemming verder niet relevant.

Uitsnede plankaart Bestemmingsplan "Buitengebied"

Binnen deze woonbestemming is een woning met bijgebouwen toegestaan. Binnen de agrarische bestemming zijn met name kassen toegestaan.

Het agrarische kassenbedrijf is beëindigd maar voor een gedeelte van het perceel rust de agrarische bestemming nog op dit perceel. De kassen zullen worden gesloopt om de paardenbak mogelijk te kunnen maken. Hierdoor ontstaat reeds een ruimtelijke winst op het perceel.

Om het initiatief haalbaar te maken is het noodzakelijk dat ook de provincie akkoord gaat met het plan. De provincie Noord-Holland hanteert al jaren het criterium als eigen toetsingskader en als toetsingskader voor een gemeente dat voor een dergelijk initiatief het nut en de noodzaak moet worden aangetoond.

2. Beschrijving bestaande en nieuwe situatie

2.1 Bestaande situatie

De bestaande situatie van het plangebied betreft de huidige woning met bijgebouw met een erf en op het achtergelegen gebied meer dan 1000m² aan kassen.

2.2 Nieuwe situatie

Lintbebouwing (buiten bouwvlak)

De nieuwe paardenbak leidt niet tot verdichting van het lint. Door het slopen van de kassen ontstaat juist een open structuur in het landschap. Het contrast tussen open en meer verdicht deel van het lint wordt hiermee vergroot.

Boerenerf (binnen bouwvlak)

De nieuwe paardenbak oogt samen met de bestaande woning als een boerenerf. Omdat het boerenerf meestal uit één (of twee) woningen en meerdere agrarische schuren bestaat, dient bij voorkeur sprake te zijn van afbraak van de kassen. Alleen op die manier kan gesproken worden van een eenheid en een ensemble. De inrichting van de omgeving van de woning met paardenbak is tevens geënt op de karakteristiek van het boerenerf.

3. Beleidskader

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op het Rijks-, provinciale en gemeentelijke beleid.

3.1. Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 heeft de Minister van Infrastructuur en Ruimte haar definitieve Structuurvisie vastgesteld zodat deze van kracht is geworden. Deze Structuurvisie is de vervanger van de Nota Ruimte en de Nota mobiliteit.

Het Rijk kiest drie doelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Het Rijk benoemt 13 nationale belangen; hiervoor is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaten boeken. Deze belangen zijn gelijkwaardig aan elkaar en beïnvloeden elkaar onderling. In de SVIR is een eerste integrale afweging gemaakt van deze belangen.

Dit heeft als gevolg dat het Rijk in gebieden of projecten een gebieds- of projectspecifieke afweging zal maken. Indien nodig maakt het Rijk duidelijk welke nationale belangen voorgaan.

Het onderhavige initiatief is op geen enkele wijze in strijd met het rijksbeleid.

AmvB Ruimte (Barro)

De AmvB Ruimte is in december 2011 in werking getreden, behoudens de onderwerpen die gerelateerd zijn aan vorengenoemde SVIR. Het Barro geeft verder wel nadere regels over de wijze van opstellen van bestemmingsplannen.

Het besluit stelt geen eisen aan de inhoud van de toelichting bij bestemmingsplannen. Het stellen van eisen aan de toelichting van bestemmingsplannen heeft als zodanig geen normerende werking, omdat de toelichting bij een dergelijk plan weliswaar een onderbouwing bevat van het met het plan beoogde beleid, maar niet in zichzelf een normerende werking heeft.

In artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro is wel een algemene bepaling voor alle bestemmingsplannen opgenomen. Het artikel schrijft voor dat de toelichting bij het bestemmingsplan met het oog op het voorzien in een aantoonbare regionale of intergemeentelijke behoefte aan bedrijventerreinen, haventerreinen, kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties en andere stedelijke voorzieningen beschrijft op welke wijze rekening is gehouden het voorzien in bepaalde onderwerpen.

Omdat in dit initiatief niet wordt voorzien in een bedrijventerrein, haventerrein, kantoor, detailhandel, woningbouwlocaties (meer dan 10 woningen) is het Barro verder niet van toepassing op dit initiatief.

Agenda Vitaal Platteland

De Agenda Vitaal Platteland bevat de integrale visie van het rijk op de verdere ontwikkeling van het platteland, terwijl de Svir vooral ruimtelijk beleid bevat.

De Agenda Vitaal Platteland beschrijft een integraal perspectief waarbij diverse aspecten worden beschreven, zoals economische, ecologische en sociaal-culturele aspecten. De Agenda Vitaal Platteland heeft geen invloed op kleinschalige plannen als onderhavig plan.

Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan van het voormalige Ministerie Verkeer & Waterstaat heeft de status van structuurvisie en heeft in 2009 de Vierde Nota Waterhuishouding van 1998 opgevolgd. In het kort komt het Nationaal Waterplan erop neer dat bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening moet worden gehouden met waterhuishoudkundige eisen voor de korte en de lange termijn. In het onderdeel Water van dit bestemmingsplan wordt aangegeven hoe rekening is gehouden met het onderdeel waterhuishouding in dit plan.

Nota Belvédère

In de Nota Belvédère uit 1999 staat beschreven hoe in ruimtelijke plannen rekening moet worden gehouden met cultuurhistorie voor aangewezen gebieden. In de gemeente Castricum zijn geen Belvédèregebieden aanwezig waarmee rekening moet worden gehouden.

Ladder van duurzame ontwikkeling

Op grond van het Bro dient te worden beoordeeld of sprake is van een stedelijke ontwikkeling, waarvoor regionale afstemming nodig is en of deze behoefte regionaal kan worden opgelost.

Ingevolge artikel 1.1.1, eerste lid, aanhef en onder h, wordt in het Bro en de daarop berustende bepalingen onder bestaand stedelijk gebied verstaan: bestaand stedenbouwkundig samenstel van bebouwing ten behoeve van wonen, dienstverlening, bedrijvigheid, detailhandel of horeca, alsmede de daarbij behorende openbare of sociaal culturele voorzieningen, stedelijk groen en infrastructuur.

Hiertoe dient deze Ladder te worden beoordeeld naar treden. Indien geen sprake is van een stedelijke ontwikkeling dan is de Ladder verder niet van toepassing. Omdat sprake is van een ontwikkeling in het buitengebied, waarbij een paardenbak wordt opgericht bij een woning, waarbij de kassen worden gesloopt, is geen sprake van een stedelijke ontwikkeling. De Ladder duurzame ontwikkeling hoeft verder niet te worden beoordeeld.

3.1.2. Conclusie Rijksbeleid

Het rijksbeleid is of niet van toepassing op dit plangebied of het bestemmingsplan is niet in strijd met het rijksbeleid. Het rijksbeleid geeft echter geen belemmeringen voor onderhavig initiatief.

3.2. Provinciaal beleid

3.2.1 Structuurvisie Noord-Holland 2040

Gedeputeerde Staten hebben in 2011 de Structuurvisie Noord-Holland 2040 vastgesteld. De Structuurvisie is gericht op gemeenten en geeft algemene regels waaraan bestemmingsplannen moeten voldoen. Deze regels zijn gebaseerd op het bestaande provinciale beleid, zoals vastgelegd in de streekplannen en de Leidraad provinciaal ruimtelijk beleid.

3.2.2 Provinciale Verordening Noord-Holland

Uit de Provinciale Verordening Structuurvisie (PRVS) blijkt dat het plangebied buiten het Bestaande Bebouwde Gebied (BGG) is gelegen.

Het betreffende gebied is aangewezen als Gebied voor Strandwallen en vlaktenlandschap. Een paardenbak is hier niet zondermeer toegestaan.

3.2.3 Leidraad Landschap en Cultuurhistorie

Ruimtelijke kwaliteit

Het gebied heeft als ruimtelijke kwaliteit de gebiedsbestemmingen het overgangsgebied gekregen van "Strandwallen- en vlaktenlandschap". Het solitair oprichten van een enkele paardenbak is niet in strijd met deze gebiedsbestemming omdat wonen en wonen met boerenerf op zich toelaatbaar zijn, mits ruimtelijk goed ingepast. In de PRVS is aangegeven dat de ruimtelijke kwaliteit dient te worden beoordeeld door de Adviescommissie voor de Ruimtelijke Ontwikkeling (ARO) waarbij ontheffing kan worden verleend indien de noodzaak en het nut wordt aangetoond (Artikel 14):

De nut en de noodzaak van het plan is erin gelegen dat nu een woning aanwezig is met meer dan 1000m² aan kassen. Hiervan wordt minimaal 300m² aan kassen verwijderd. Om te kunnen komen tot daadwerkelijke kwaliteitsverbetering van het landschap is het noodzakelijk dat minimaal 300m² van deze kassen wordt gesloopt. Om tot sloop te komen wenst initiatiefnemer dat een paardenbak mag worden opgericht. Hierdoor is reeds de noodzaak tot ontwikkelen aangetoond. Door het slopen van de kassen en het landschappelijk inpassen van deze paardenbak in het landschap wordt ook voldaan aan het criterium dat het plan een zeker nut dient te hebben. Ook wordt onder hetgeen is gesteld bij de Ladder voor Duurzame Stedelijke Ontwikkeling het nut en de noodzaak aangetoond. Op basis hiervan kan de provincie meewerken aan het initiatief.

Artikel 15 geeft de verdere randvoorwaarden hiervoor aan:

Lid 3 Artikel 15 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 15 Ruimtelijke kwaliteitseis ingeval van verstedelijking in het landelijk gebied

Lid 1 Een bestemmingsplan dat voorziet in nieuwe of uitbreiding van bestaande verstedelijking, als bedoeld in de artikelen 12, 13 en 14 in het landelijk gebied houdt rekening met:

- a. de kernkwaliteiten van de verschillende landschapstypen en aardkundige waarden als bedoeld in artikel 8;
- b. de kernkwaliteiten van de bestaande dorpsstructuur waaraan wordt gebouwd;
- c. de openheid van het landschap daarbij inbegrepen stilte en duisternis;
- d. de historische structuurlijnen;
- e. cultuurhistorische objecten; overeenkomstig de in het tweede lid genoemde Leidraad Landschap en Cultuurhistorie.

Daartoe geeft de toelichting bij het bestemmingsplan tenminste een verantwoording van de mate waarin deze nieuwe functies rekening houden met:

1. de ontwikkelingsgeschiedenis van het landschap;
2. de ordeningsprincipes van het landschap;
3. de bebouwingskarakteristieken (architectuur, stedenbouw, openbare ruimte) ter plaatse;
4. de inpassing van de nieuwe functies in de ruimere omgeving (grotere landschapseenheid);
5. de bestaande kwaliteiten van het gebied (inclusief de ondergrond) als hiervoor bedoeld en de maatregelen die nodig zijn om negatieve effecten op deze kwaliteiten op te heffen in relatie tot de nieuwe functies.

De Hoogeweg is een voormalige dijkweg en is een restant van de meest oostelijke kustlijn. Tussen de smalle zandruggen, met daarop de linten en de geestgronden, ligt het plangebied.

De oude boerderijen, die in de strandvlaktes hun weidegronden hebben, liggen allemaal aan de rand van de strandwallen. De locatie van de boerderijen markeert de grens strandwal-strandvlakte. In de linten zijn de oorspronkelijke buurtjes op de zandrug nog herkenbaar.

Op de randen van de strandwallen werden in de middeleeuwen de akkers aangelegd waarbij woningen waren gebouwd. Hierdoor ontstonden kleine buurtschappen. De akkers waren van oorsprong lange smalle percelen, gescheiden door hagen. De stolpboerderijen werden op de hogere geesten geplaatst, vlakbij hun akkers. De strandwallen werden daardoor ook gekenmerkt door een lijn van stolpboerderijen op de smalle akkers. Oorspronkelijk was in dit soort landschappen ook geen sprake van grote brede doorzichten omdat de kavelscheiding dus niet bestond uit sloten maar uit hagen.

De Hoogeweg is van oudsher een gebied met een grove verkavelingstructuur met bebouwingsclusters en lintbebouwing, waartussen een aantal kenmerkende open gebieden aanwezig waren en nog steeds aanwezig zijn. Het plangebied is niet een dergelijk open gebied, noch historisch noch functioneel. Door het slopen van de kassen wordt het ambitieniveau van de provincie ondersteunt dat stilte en donkerte wordt bereikt in het buitengebied.

Ruimtelijke kenmerken

De strandwallen vormen doorgaande lijnen, niet alleen door de bebouwing, maar ook door de hoog opgaande beplanting. Dit accentueert de overgang van de strandwal met de strandvlakte. Op de strandwal is echter ook sprake van een afwisseling tussen open en dicht door afwisseling van lintbebouwing en open ruimtes. De rand van de strandwal is rafelig. Er is een afwisseling van kleine en grote burgerwoningen, kassen en agrarische dienstwoningen en bedrijfsbebouwing. Aan de linten bevinden zich kleinschalige ruimtes en elementen (dorps en fijnkorrelig). Alle elementen zijn individueel herkenbaar en verschillend. De incidentele doorzichten zijn karakteristiek voor dit gebied. Opgaand groen is zeer ruimtebepalend voor het landschap. De openheid van de strandvlakte is duidelijker aanwezig op die punten waar erfbeplanting tot aan de grens tussen strandwal en strandvlakte doorloopt en een duidelijke afbakening vormt. De bebouwing bestaat voornamelijk uit één of twee bouwlagen met een kap. De oorspronkelijke bebouwing had een flinke massa per kavel met hoge kappen.

Het landschapsgebied "Strandwallen en vlaktenlandschap" kenmerkt zich door openheid tussen de bebouwing. Door het slopen van de kassen wordt deze openheid nog meer versterkt.

De kernkwaliteiten van de bestaande dorpsstructuur waaraan wordt gebouwd;

Zoals eerder reeds is aangegeven bestaat de Hoogeweg vanuit haar historie uit langgerekte, smalle kavels waarop boerderijen waren geplaatst. De openheid waarop wordt gedoeld betreft niet een openheid van geen bebouwing of leegte maar van openheid tussen de bebouwing. Hierbij dient men niet te vergeten dat in het zeer recente verleden, en zelfs nu nog, kassenbouw mogelijk is op het gehele perceel. In dat geval was ook geen sprake van een totale openheid van het gebied.

De openheid van het landschap daarbij inbegrepen stilte en duisternis;

De openheid van het landschap is reeds eerder besproken. Deze wil niet zeggen dat geen bebouwing is toegestaan. Doordat op onderhavige kavel de kassen verdwijnen zal voor het onderdeel duisternis een grote winst ontstaan, nu slechts een enkele buitenbak wordt terug gebouwd die ook nog zeer bescheiden van massa en vorm is.

De historische structuurlijnen;

Vanuit haar bestaansgeschiedenis is de Hoogeweg een slagenlandschap met lange smalle percelen. Daarnaast was van oudher veel groen aanwezig in de vorm van groene hagen die zowel in de lengte langs de smalle kavels stonden als ook in de breedte tussen de weg en de woning op de smalle kavels.

Cultuurhistorische objecten; overeenkomstig de in het tweede lid genoemde Leidraad Landschap en Cultuurhistorie. Daartoe geeft de toelichting bij het bestemmingsplan tenminste een verantwoording van de mate waarin deze nieuwe functies rekening houden met:

De ontwikkelingsgeschiedenis van het landschap;

Het landschap is ontstaan door het vormen van doorgaande lijnen. Deze werden niet alleen gevormd door de bebouwing maar dus ook door de hoge beplanting, veelal in de vorm van hagen. Dit accentueert de overgang van de strandwal met de strandvlakte.

De ordeningsprincipes van het landschap;

Op de strandwal is ook sprake van een afwisseling tussen openheid en verdichting door afwisseling van lintbebouwing, buurtschappen en openheid tussen de woningen zelf. Zo is rond de Hoogeweg een buurtschap ontstaan, waarbij de doorzichten tussen de woningen minimaal is. Ook aan de overzijde van het plangebied is weinig sprake van doorzicht tussen de diverse woningen. De openheid zal daarom ook moeten worden gezocht in het kunnen doorkijken tussen de verschillende woningen en het voorliggende plan voorziet daarin. De paardenbak verstoort dit niet. Het slopen van de kassen versterkt dit juist.

De bebouwingskarakteristieken (architectuur, stedenbouw, openbare ruimte) ter plaatse;

Er is een afwisseling van kleine en grote burgerwoningen, kassen en agrarische dienstwoningen en bedrijfsbebouwing. De woningen en overige bebouwing is zeer divers. Veel massale brede statige woningen en voormalige boerderijen maar ook meer bescheiden woningen zoals de woning waarin onderhavig plangebied is gelegen. Onderhavig plan past daarom goed binnen het stedenbouwkundige ensemble van de diversiteit in bebouwing.

Tussen de diverse kavels zijn groene corridors aangebracht die van oudsher kenmerkend waren voor het omringende gebied.

De inpassing van de nieuwe functies in de bredere omgeving (grotere landschapseenheid);

Het buitengebied van Castricum kenmerkt zich door een divers landschap met diverse functies. Van belang zijn de diverse buurtschappen en lintbebouwingen zoals de lintbebouwing ter plaatse van het plangebied. Doordat vanuit vroeger veel kassen waren opgericht en overige agrarische bebouwing aanwezig was, zijn er nog veel plaatsen onbebouwd die – na opheffing van de kassen of het agrarische bedrijf – zouden kunnen worden bebouwd. Wel dienen de kassen of de overtollige bedrijfsgebouwen te worden opgeheven.

De bestaande kwaliteiten van het gebied (inclusief de ondergrond) als hiervoor bedoeld en de maatregelen die nodig zijn om negatieve effecten op deze kwaliteiten op te heffen in relatie tot de nieuwe functies.

Op onderhavig perceel was een kassencomplex toegestaan, waarvan het bouwrecht op zich niet is opgeheven. Van belang was en blijft om ervoor te zorgen dat de bebouwing bescheiden blijft en niet dominant in de omgeving zal verschijnen. Door deze wijze van inrichting van het perceel en de bebouwing, waarbij de kassen zullen verdwijnen, wordt de nieuwe functie stedenbouwkundig juist in de omgeving ingepast.

3.2.4. Provinciaal Waterplan

Het provinciaal Waterplan is een regionaal waterplan dat specifieke ambities bevat met beleidsregels die zijn gericht op de doorwerking en de uitvoering van waterbeleid. In het huidige plangebied mogen kassen worden opgericht. Door onderhavige herziening wordt dit bouwrecht opgeheven en hiervoor komt slechts één woning met bijgebouwen terug waarbij voldoende infiltratiemogelijkheden zijn in de rondom gelegen gronden. Het provinciaal waterplan geeft voor dergelijke ontwikkelingen geen beperkingen en onderhavig plan is ook niet in strijd met het provinciale waterplan.

3.2.5. Conclusie provinciaal beleid

Gelet op het in onderhavige paragraaf uiteengezette provinciale beleid wordt geconcludeerd dat voorliggende planontwikkeling past binnen de ruimtelijke voorwaarden die de provincie stelt voor het bouwen buiten het bestaande bebouwde gebied. Het plan geeft een ruimtelijke kwaliteitsimpuls aan het buitengebied. De noodzaak en het nut zijn reeds aangetoond:

Het nut is aangetoond doordat door het slopen van de kassen, waarvoor slechts een beperkte bebouwing (in de vorm van een paardenbak) wordt teruggebouwd wordt een gezond woonklimaat geschapen voor de omgeving en wordt voorkomen dat opnieuw kassen of andere bedrijfsgebouwen worden opgericht.

3.3. Gemeentelijk beleid

3.3.1 Structuurvisie “Buitengewoon Castricum 2030, op weg naar 2030”

In 2010 is de Structuurvisie “Buitengewoon Castricum 2030” vastgesteld. Deze structuurvisie wordt om de vier jaar herzien, zodat in 2014 de eerste herziening heeft plaatsgevonden (“Op weg naar 2030”). Deze nieuwe visie is in december 2014 vastgesteld, nadat het ontwerp in juli 2014 ter inzage heeft gelegen. De belangrijkste doelstelling om de kernen te versterken is nader uitgewerkt. De identiteit van de kern wijzigt niet door het toevoegen van een paardenbak bij een enkele woning.

Met het slopen van 300m² aan kassen en het terugplaatsen van een paardenbak wordt voldaan aan het wensbeeld 'het verbeteren van de openbare ruimte'.

3.3.2 Kadernota Buitengebied

Op 10 juni 2010 heeft de gemeente Castricum, ter voorbereiding op het nieuwe bestemmingsplan Buitengebied de Kadernota Buitengebied vastgesteld. Deze Kadernota beschrijft welke onderdelen uit de Strategische visie Buiten Gewoon Castricum in het bestemmingsplan Buitengebied worden vertaald en hoe dat gebeurt en de verschillende thema's worden hierbij nader uitgediept.

In het buitengebied zijn allerlei verschillende gebruiksvormen naast en door elkaar aanwezig; sommige van deze kunnen goed samengaan op dezelfde locatie, voor andere is dat niet het geval. Het uitgangspunt is verweving waar dat kan, en scheiding (zonering) waar dat moet. Waar zonering nodig is, zal dat langs de volgende lijnen plaatsvinden:

- lager gelegen gronden voor watergerelateerde functies, natte natuur, agrarisch natuurbeheer, resp. extensievere grondgebonden landbouw; hoger gelegen gronden voor meer intensieve vormen van landbouw; voorwaarde is dat af- en uitspoeling van meststoffen en bestrijdingsmiddelen beperkt blijft;
- archeologische en cultuurhistorische waarden zijn wijdverbreid in het gehele buitengebied aan te treffen; de noodzaak van behoud, resp. kansen voor herstel en verbetering van zichtbaarheid spelen op allerlei plaatsen;
- gestreefd wordt naar het versterken van ecologische verbanden en het opheffen van ecologische barrières;
- de robuuste verbindingszone van kust tot kust is drager van (hoogwaardige) natuurfuncties.

3.3.3 Beleidsnota Archeologie Castricum

In de ondergrond van de gemeente Castricum liggen unieke archeologische waarden. Dit zogenoemde "bodemarchief" is van groot maatschappelijk belang en tegelijkertijd kwetsbaar voor allerlei ingrepen zoals bouwen, werken en recreatie. Om de zorgplicht van de gemeente te kunnen uitvoeren is het belangrijk om een doeltreffend en transparant archeologiebeleid te voeren. Deze zorgplicht is ook geborgd in het Verdrag van Malta dat door Nederland in 1992 werd ondertekend en op 1 september 2007 via de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz) in de Monumentenwet 1988 werd geïmplementeerd.

De gemeente Castricum is sinds 1 september 2007 op basis van artikel 38a van de herziene Monumentenwet verplicht om bij het vaststellen van bestemmingsplannen "rekening te houden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten". De uitvoering van de Monumentenwet en de integratie van archeologie in ruimtelijke ordeningsprocessen is daarmee een gemeentelijke taak geworden. Op 6 oktober 2011 heeft de gemeente Castricum haar archeologiebeleid vastgesteld.

Archeologiebeleid gemeente Castricum

Deel I: Ruimtelijke onderbouwing archeologiebeleid Castricum
Deel II: Ruimtelijke onderbouwing beleidskader en beleidsplan

Van archeologische waarde wordt gesproken indien is vastgesteld dat op een terrein daadwerkelijk een archeologische vindplaats aanwezig is. Hier is de trefkans op archeologische vindplaatsen in principe 100%. De archeologische betekenis van deze terreinen staat niet ter discussie; er is immers (globaal) bekend wat er aanwezig is en bovendien is er sprake van een duidelijke, vaak kadastrale, begrenzing. In de gemeente Castricum is een groot aantal van zulke terreinen aanwezig. Als legenda-eenheid 'archeologische waarden' zijn op de waarden- en verwachtingenkaart opgenomen:

- provinciale archeologische monumenten
- AMK-terreinen.

Rijksbeschermden archeologische terreinen zijn in Castricum niet aanwezig.

De gewaardeerde archeologische terreinen geven een beeld van de aard van de bewoning of activiteit binnen de verwachtingszone. Het aantal terreinen verschilt sterk per verwachtingszone.

Uit de Archeologische waardenkaart blijkt dat er een archeologische verwachting op dit perceel is. Voor dit gebied geldt dat archeologisch onderzoek pas is vereist als de verstoring groter is dan 500 m² en dieper dan 60 cm –mv, wat hier niet aan de orde is. Hierdoor wordt nader onderzoek niet nodig geacht. Dit wil niet zeggen dat het onmogelijk is dat bij de bouwwerkzaamheden op archeologische resten wordt gestuit. In dat geval is de aannemer echter verplicht dit te melden bij het bevoegd gezag. Het perceel noch naburige percelen zijn aangewezen als monument of hebben monumentale waarden. Om deze reden is ook op grond van monumenten geen beletsel om de woning op te kunnen richten.

4. Randvoorwaarden / resultaten onderzoeken

4.1. Waterhuishouding

Algemeen

Sinds 2003 is bij ruimtelijke plannen een zogenaamde watertoets wettelijk verplicht. Het doel van de watertoets is de effecten van de voorgenomen ontwikkeling op het watersysteem in beeld te brengen en eventuele negatieve effecten zoveel mogelijk te beperken door het nemen van maatregelen.

De gemeente Castricum is niet primair verantwoordelijk voor alle watertaken, maar moet de waterbelangen wel goed beschrijven en afwegen binnen de ruimtelijke ordening. Een van de instrumenten hiervoor is de verplichte watertoets. De watertoets houdt in dat het Waterschap beoordeeld of de waterbelangen voldoende betrokken zijn. De voor de gemeente en waterschap van belang zijnde wateraspecten zijn hieronder beschreven. Volgens de Wet gemeentelijke watertaken (2008) is de gemeente verantwoordelijk voor het inzamelen en transporteren van stedelijk afvalwater en hemelwater. De gemeente mag vervolgens zelf bepalen op welke wijze het ingezamelde hemelwater wordt verwerkt.

Verder heeft de gemeente de zorgplicht om structurele problemen als gevolg van een voor de gebruiksfunctie nadelige grondwaterstand in openbaar bebouwd gebied te voorkomen of te beperken.

Watertoets

Vanaf 1 november 2003 zijn de overheden wettelijk verplicht om alle ruimtelijke plannen, die van invloed zijn op de waterhuishouding, voor advies voor te leggen aan de waterbeheerders.

In het verleden werden verschillende wateradviezen afgegeven wat zorgde voor rechtsongelijkheid en onduidelijkheid. Daarom hebben de verschillende waterbeheerders afgesproken om alle aanvragen in het hun betreffende gebied af te handelen via één loket: de digitale watertoets.

Niet alle ruimtelijke plannen behoeven de watertoets te doorlopen. Daartoe heeft het waterschap een stroomschema, met daarbij behorende notitie ondergrens, opgesteld waaruit het toepassingsbereik van de watertoets blijkt. Ook zijn per gemeente waterkaarten opgesteld waaruit de verschillende waterbelangen op een bepaalde locatie zijn af te lezen.

Aan de hand van het 'meldformulier watertoets' kunnen (ruimtelijke) plannen vervolgens voor advies worden voorgelegd aan het betreffende waterschap.

Het plangebied is volgens de kaarten niet gelegen binnen een aandachtsgebied. Er wordt echter dusdanig weinig verhard dat een nadere watertoets daarom niet nodig is.

Conclusie

Gelet op vorenstaande en de uitkomst van de digitale watertoets vormt het onderdeel "water" geen belemmering voor onderhavig bestemmingsplan. In het kader van het wettelijke vooroverleg zal het bouwplan voor de paardenbak worden voorgelegd aan het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier.

4.2. Natuur, landschap en ecologie

De belangrijkste natuurwaarden zijn vastgelegd in de gebiedsgericht beleid. Hiervoor zijn Natuurbeschermingsgebieden, Habitatrictlijngebieden en Vogelrichtlijngebieden aangewezen.

Gebiedsbescherming

Voor de gebiedsbescherming zijn in het kader van de Europese richtlijnen in Nederland speciale beschermingszones aangewezen met een hoge wettelijke bescherming. Hiervoor zijn Natura 2000-gebieden en gebieden onderdeel uitmakend van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) opgenomen.

Soortbescherming

Op basis van de Flora- en faunawet zijn gebieden aangewezen voor de bescherming van dier- en plantensoorten. De werkingssfeer van de Flora- en faunawet is niet beperkt tot of gerelateerd aan speciaal aangewezen gebieden, maar geeft soorten overal in Nederland bescherming. Op grond van de Flora- en faunawet gelden algemene verboden tot het verwijderen van groeiplaatsen van beschermde plantensoorten en het beschadigen of verstoren van voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van beschermde diersoorten.

Zorgplicht

De zorgplicht Flora- en faunawet is mede van toepassing op de beschermde soorten waarvoor geen ontheffing hoeft te worden verkregen. Dit houdt in, dat iedereen voldoende zorg in acht moet nemen voor alle in het wild levende dieren en planten (inclusief hun leefomgeving).

Concreet betekent dit dat bij een ruimtelijke ingreep rekening moet worden gehouden met alle aanwezige dieren en planten door middel van planning en uitvoering. Voor alle grondgebonden zoogdieren en amfibieën in het plangebied geldt de zorgplicht. Dit houdt in dat deze dieren gedurende de werkzaamheden zoveel mogelijk moeten worden ontzien.

Het plangebied bevindt zich niet binnen de grenzen van een beschermd natuurgebied en ligt ook niet in de directie nabijheid hiervan. Om deze reden is er geen sprake van gebiedsbescherming.

Op het gebied van ecologie zijn verder geen belemmeringen aanwezig voor het uitvoeren van onderhavig bouwplan. Er zullen geen verstoringen plaatsvinden voor bijzondere flora of fauna.

5. Uitvoerbaarheid

5.1. Inleiding

Naast het toetsen aan diverse aspecten op het gebied van beleid en milieu, die ook dienen als toets of een bestemmingsplan uitvoerbaar is, dient een bestemmingsplan ook te worden getoetst aan economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid.

5.2. Economische uitvoerbaarheid

Op grond van de Grondexploitatiewet dient een exploitatieplan te worden vastgesteld bij het vaststellen van een ruimtelijk plan, tenzij de economische uitvoerbaarheid anderszins is gegarandeerd, bijvoorbeeld door het afsluiten van een anterieure overeenkomst. De initiatiefnemers zijn bereid om een dergelijke overeenkomst af te sluiten met de gemeente. Hierdoor is de economische uitvoerbaarheid verzekerd. Met de gemeente wordt een intentieovereenkomst gesloten.

5.3. Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Gezien de kleinschaligheid van het plangebied en de beperkte ruimtelijke impact is een inspraakprocedure niet nodig. Ook behoeven niet alle vooroverlegpartners te worden betrokken bij het vooroverleg. Wel is een provinciaal belang aanwezig.

